

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ БІЗНЕСУ І ПРАВА
КАФЕДРА ГАЛУЗЕВОГО ПРАВА**

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕРЖАВНИХ
ТА
НЕДЕРЖАВНИХ СУБ'ЄКТІВ ОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В
УКРАЇНІ**

Кваліфікаційна робота (проект)

на здобуття рівня вищої освіти «бакалавр»

Виконав: студент IV курсу 12-482 з групи
Спеціальності: 081 «Право»
Освітньо-професійної програми «Право»

Луценко Роман Миколайович

Керівник: к.ю.н., доц. **Проценко М.В.**

Рецензент:

**Голова громадської організації «Академія
адміністративно-правових наук»,
д.ю.н., проф. Галуцько В.В.**

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. Загально-правові засади функціонування державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності в Україні.....	5
1.1. Категоріально-понятійних апарат правових основ функціонування державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності в Україні.....	5
1.2. Нормативно-правове забезпечення функціонування державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності в Україні.....	9
РОЗДІЛ 2. Правовий статус державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності в Україні.....	13
2.1. Поліція охорони як державний суб'єкт охоронної діяльності.....	13
2.2. Приватні охоронні структури.....	17
ВИСНОВКИ.....	25
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	29
ДОДАТКИ.....	33
Додаток А. Перелік об'єктів державної та інших форм власності, охорона нерухомого майна яких здійснюється виключно органами поліції охорони на договірних засадах	
Додаток Б. Перелік органів поліції охорони, що утворюються як територіальні органи Національної поліції	

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. В українському суспільстві та державі відбуваються процеси лібералізації державного процесу – аутсорсинг. Зокрема, такі процеси торкнулися і питань здійснення державними органами правоохоронної функції, особливо в сфері протидії злочинам та адміністративним правопорушенням інститутами розвинутого громадянського суспільства в цілому, та здійснення охоронної діяльності зокрема. Передумовою визначених процесів стало наступне: відповідні правоохоронні державні органи у зв'язку з впливом об'єктивних та суб'єктивних чинників нездатні в повній мірі забезпечити реалізацію правоохоронної функції в державі.

Дослідженню окремих аспектів правового статусу державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності в Україні присвятили свої праці такі науковці, як: М.В.Завальний, І.В.Міщук, О.М.Музичук, І.В. Хорт, С.С.Юрко, Ю.О.Ярошенко та інші.

Метою дослідження є аналіз теоретичних та практичних основ охоронної діяльності державних та недержавних суб'єктів.

Для досягнення визначеної мети дослідження було поставлено та вирішено наступних завдань:

- визначити стан дослідження за темою кваліфікаційної роботи;
- сформулювати методологію дослідження;
- розкрити категоріально-понятійного апарату правових основ функціонування державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності;
- проаналізувати нормативно-правове забезпечення функціонування державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності;

- розкрити правовий статус поліції охорони як державного суб'єкту охоронної діяльності;
- проаналізувати особливості правового регулювання приватних охоронних структур.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини в сфері охоронної діяльності як явище правової дійсності.

Предметом дослідження є теоретичні і практичні правові основи державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності в Україні.

Методи дослідження. Методологічною основою дослідження виступає комплекс загально-філософських, загальнонаукових та спеціальних методів дослідження, зокрема: діалектичний метод, метод аналізу, індукції, дедуктивний, синтезу, порівняльно-правовий, формально-юридичний та інші.

РОЗДІЛ 1

ЗАГАЛЬНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕРЖАВНИХ ТА НЕДЕРЖАВНИХ СУБ'ЄКТІВ ОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

1.1. Категоріально-понятійний апарат правових основ функціонування державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності в Україні

До категорій та понять забезпечення правових основ функціонування державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності відносяться:

- «охоронна діяльність»;
- «види охоронної діяльності: державна та недержавна»;
- «суб'єкти охоронної діяльності» та інші поняття.

Коротко, розкриємо їх значення:

1) відповідно до ст. 1 Закон України «Про охоронну діяльність» «охоронна діяльність – надання послуг з охорони власності та громадян» [20];

2) «державна охоронна діяльність – діяльність спеціально уповноважених державних органів, які здійснюють за цивільно-правовими договорами діяльність по охороні майна юридичних і фізичних осіб та забезпечення особистої безпеки фізичних осіб» [23, с. 50];

3) «недержавна охоронна діяльність – діяльність підприємств і організацій недержавної форми власності, а також громадян – підприємців, які на підставі ліцензій здійснюють охоронну за цивільно-правовими договорами щодо охорони майна юридичних і фізичних осіб та забезпечення особистої безпеки фізичних осіб» [23, с. 50];

Отже, охоронна діяльність розглядається, як:

- сукупність правових норм, які врегульовують охорону певних суспільних відносин;
- діяльність суб'єктів права в сфері захисту своїх прав та законних інтересів (в т.ч. і захисту права на життя, особистої недоторканості, права власності, права на захист і т.д.)

Ст. 1 Закон України «Про охоронну діяльність» визначає, що «суб'єкт охоронної діяльності - суб'єкт господарювання будь-якої форми власності, створений та зареєстрований на території України, що здійснює охоронну діяльність на підставі отриманої у встановленому порядку ліцензії» [20].

Суб'єктами охоронної діяльності в Україні виступають: державні охоронні суб'єкти (поліція охорони) та недержавні охоронні суб'єкти (приватні охоронні структури (наприклад, ТОВ «БАСТІОНСЕРВІС», ПП «Територія охорони», ТОВ «ФПО», ТОВ «ВЕНБЕСТ»), громадські формування правоохоронної спрямованості.

Як зауважує Ю.О. Ярошенко приватними суб'єктами охоронної діяльності виступають «суб'єкти підприємницької діяльності з надання на договірній основі послуг юридичним та фізичним особам по здійсненню заходів охорони та безпеки, а також суб'єкти господарювання, заснований на недержавній формі власності, що здійснює охоронну щодо належного йому майна, забезпечення особистої безпеки своїх засновників або посадових осіб» [25, с. 122].

Відокремлену категорію складають суб'єкти, які забезпечують охорону окремих об'єктів в межах реалізації своїх повноважень, проте не відносяться до суб'єктів ринку охоронних послуг:

1. Правоохоронні органи (наприклад, органи, які здійснюють охорону державного кордону України, відповідні військові частини, з'єднання та підрозділи ЗСУ).

2. Публічні юридичні особи (відомча охорона, відомча воєнізована охорона, спеціальні відомчі підрозділи охорони, спеціалізоване охоронне підприємство, служби морської безпеки).

Наприклад, відповідно до ст. 2 Закону України «Про Національну гвардію України» від 13.03.2014 р. № 876-VII «Організація і порядок несення військової служби з охорони ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів та спеціальних вантажів, а також права і обов'язки військовослужбовців, які залучаються для несення такої служби, визначаються відповідним статутом, що затверджується законом. Порядок організації охорони Національною гвардією України ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів, а також спеціальних вантажів встановлюється Кабінетом Міністрів України» [17].

3. Окремо слід відзначити суб'єкти господарювання на які розповсюджується дія Постанови Кабінету України «Питання забезпечення охорони об'єктів державної та інших форм власності» [7] (Додаток А.).

Види охорони. На обрання виду охоронної діяльності впливає об'єкт (стаціонарні чи пересувні об'єкти охорони), режим та технічне забезпечення охорони.

Серед видів охорони виділяють:

- здійснення охоронної діяльності за допомогою технічних заходів;
- охорона шляхом використання обхідних та стаціонарних постів;
- використання службових собак в охоронній діяльності;
- комбінований вид охорони.

Критеріями типологізації охоронної можуть бути:

- 1) розмір об'єкту охорони (малі об'єкти – до 100 м², середні – до 500 м², великі – до 4 тис. м², дуже великі – понад 4 тис м²);
- 2) у відповідності до району розташування (в промисловій зоні, в окремих будинках, в зоні, що охороняється, поблизу криміногенних зон);
- 3) за режимом роботи (однозмінні, двозмінні, цілодобові режими роботи);
- 4) за технічним оснащенням (добре, середньо та слабо технічно оснащені);
- 5) за специфікою застосування спеціальних засобів охоронцями (з використання спеціальних засобів охорони, без використання спеціальних засобів охорони, комбінований тим охорони) [24, с. 51].

Враховуючи види та типи охорони організація охоронної діяльності може бути за наступним алгоритмом: охорона об'єктів може бути організована: а) на контрольно-пропускних та контрольно-проїзних пунктах; б) безпосередньо в приміщенні об'єкту, який охороняється або на території біля нього; в) на пунктах відеоспостереження; г) по периметру огороження території об'єкту; д) на особливо важливих ділянках та у найбільш уразливих місцях його території; е) мобільними групами реагування з пунктів централізованого спостереження» [24, с. 51-52].

Ефективним забезпеченням охоронної діяльності є застосування різноманітних технічних засобів (ґрати, двері, сигналізація, відео спостереження, датчики руху тощо), проте, слід зауважити, що часто виникають ситуації, коли технічні засоби некоректно працюють чи можуть бути виведені з ладу.

Всі вказані види та типи охорони впливають на визначення порядку організації охоронної діяльності. Такий порядок організації охоронної діяльності орієнтується на вирішення наступних питань:

- що виступає об'єктом охорони?

- які загрози охорони об'єкта існують?
- які завдання та цілі ставляться перед охоронною діяльністю?
- який вид охорони?
- які технічні засоби слід застосовувати в охоронній діяльності?
- яким чином буде здійснюватися контроль охоронної діяльності?
- які прийоми та засоби слід застосовувати? та інші.

1.2. Нормативно-правове забезпечення функціонування державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності в Україні

Систему нормативно-правового забезпечення функціонування державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності в Україні складають нормативно-правові акти різної юридичної дії.

Закони України:

1. Закон України «Про охоронну діяльність» - даний НПА визначає основні принципи здійснення діяльності в сфері надання охоронних послуг у приватному секторі [20].
2. Закон України «Про національну поліцію» - закріплює організаційно-правові основи органів поліції охорони [17].
3. Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності» - врегульовує питання ліцензування в т.ч. і охоронної діяльності та інші.

Підзаконні нормативно-правові акти:

1. Постанови Кабінету Міністрів України: № 960 від 18.11.15 р., № 975 від 21.11.18 р., № 421 від 19.06.13 р., № 575 від 04.07.18 р., № 628 від 12.11.14 р. Дані постанови Кабінету Міністрів України врегульовують:

- порядок отримання ліцензії на здійснення охоронної діяльності;
- вимоги до матеріально-технічної бази та кадрового складу суб'єкта охоронної діяльності;
- перелік об'єктів обов'язкової охорони державними суб'єктами охоронної діяльності, в т.ч. підприємств підвищеної небезпеки та стратегічного значення;
- порядок визначення об'єктів державної власності виключної охоронної діяльності державних охоронних організацій;
- особливо важливі об'єкти електроенергетики та ядерної енергетики, щодо яких здійснюється воєнізована охорона спеціальних підрозділів центральних органів виконавчої влади.

Інші підзаконні НПА (наприклад, Наказ Міністерства внутрішніх справ «Про затвердження Критеріїв, відповідно до яких об'єкти включаються до переліку окремих особливо важливих об'єктів права державної власності, охорона яких здійснюється виключно державними підприємствами та організаціями на підставі договорів про надання охоронних послуг» від 01.09.2015 № 1053, який визначає порядок договірною врегулювання охорони окремих об'єктів державної власності державними суб'єктами охоронної діяльності [10]).

Недоліки правового регулювання діяльності державних та недержавних охоронних структур:

- договори про взаємодію державних та недержавних охоронних структур носять декларативний характер;
- не врегульовано питання одержання офіційної інформації недержавними охоронними структурами;
- державні суб'єкти охоронної діяльності Міністерства внутрішніх справ України переважають в сфері надання охоронних послуг (наприклад, поліція охорони);

- поєднання в одному органі ліцензіара та ліцензіата на надання охоронних послуг – Міністерство внутрішніх справ України;

- серед НПА в сфері забезпечення покращення діяльності суб'єктів охоронної діяльності, які необхідно прийняти можна виділити Закони «Про зброю» [23, с. 49-50] (наприклад, проект Закону України «Про зброю» від 22.08.2008 № 3069 депутатів Грицаком В.М., Пудовим Б.М. [14]) та «Про приватну детективну діяльність» (Проект Закону «Про приватну детективну діяльність» від 04.02.2020 №3010 депутатів Галушко М.Л., Медяника В.А. [21]);

- перелік видів охоронних послуг можна доповнити наступними: забезпечення безпеки проведення масових заходів, консультації з охоронної діяльності, супровід вантажів тощо.

Напрямами розвитку охоронної діяльності слід виділити наступні:

- ефективне поєднання нових технологій з уже існуючими засобами охоронної діяльності;

- налагодження співпраці державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності;

- розширення міжнародної співпраці в сфері здійснення охоронної діяльності;

- інтеграція недержавних суб'єктів охоронної діяльності до системи правоохоронних органів;

- законодавче закріплення переліку установ, підприємств та організацій, які підлягають спеціалізованій охороні;

- можливість застосування спеціалізованих засобів та окремих видів зброї при здійсненні детективної діяльності у сфері охоронної діяльності;

- детальне врегулювання юридичної відповідальності державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності в межах

цивільного, господарського, адміністративного та кримінального законодавства України;

- пошук нових методів та форм здійснення охоронної діяльності, створення та побудова оновлених організаційних структур та систем управління в даній діяльності з метою забезпечення ефективного правопорядку тощо.

РОЗДІЛ 2

ПРАВОВИЙ СТАТУС ДЕРЖАВНИХ ТА НЕДЕРЖАВНИХ СУБ'ЄКТІВ ОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

2.1. Поліція охорони як державний суб'єкт охоронної діяльності

Ст. 13 Закону України «Про Національну поліцію України» визначає, що до системи поліції також входить «поліція охорони» [17].

За результатами звіту Антимонопольного комітету України (від 23.05.16 р. №35) питома вага Поліції охорони на ринку охоронних послуг складає понад 25 % [3, с. 9].

Поліція охорони виступає правонаступником Департаменту Державної служби охорони при Міністерстві внутрішніх справ та діє в т.ч. і на підставі відповідного Положення про Національну поліцію [12].

Аналіз ст. 23 «Основні повноваження поліції» Закону України «Про Національну поліцію» дозволяє виділити повноваження, які саме відносяться до повноважень Поліції охорони, а саме поліція охорони «здійснює охорону об'єктів права державної власності у випадках та порядку, визначених законом та іншими нормативно-правовими актами, а також бере участь у здійсненні державної охорони, здійснення на договірних засадах охорони фізичних осіб та об'єктів права приватної і комунальної власності» [17].

Відповідно до Положення про Національну поліцію до повноважень поліції охорони відноситься «здійснення охорони об'єктів права державної власності у випадках та порядку, визначених законом та іншими нормативно-правовими актами, а також участь у здійсненні державної охорони; здійснення на договірних засадах охорони фізичних осіб та об'єктів права приватної і комунальної власності, а також

технічних заходів охоронного призначення у випадках і порядку, передбачених законом або іншими нормативно-правовими актами» [12].

Поліція охорони надає послуги в сфері:

- охорони квартир та будинків;
- охорона об'єктів;
- фізичної охорони;
- пультової охорони;
- монтажних послуг технічних засобів охорони;
- термінового виклику поліції;
- охорони цінностей;
- реагування на повідомлення щодо посягання на об'єкт охорони [10].

У додатку Б визначено перелік органів поліції охорони, що утворюються як територіальні органи Національної поліції.

Об'єктами охоронної діяльності поліції охорони є:

- 1) об'єкти обов'язкової охорони, в т.ч. і об'єкти підвищеної небезпеки підприємств, які мають стратегічне значення;
- 2) об'єкти державної власності;
- 3) об'єкти державної охорони, охорона яких здійснюється Національною поліцією;
- 4) охорона об'єктів права приватної та комунальної власності, фізичних осіб.

Отже, узагальнюючи вищезазначене та положення відповідних нормативно-правових актів ми можемо зробити наступні висновки щодо правового статусу поліції охорони, як структурного підрозділу Національної поліції України:

- поліція охорони – це територіальний орган органів державної влади та суб'єкт господарювання в сфері охоронної діяльності;

- як виключення в сфері фінансування державних органів (які фінансуються з Державного бюджету України) поліція охорони фінансується за рахунок оплати послуг охорони здійснених на договірній основі;

- договори укладені поліцією охорони відносяться до підприємницьких договорів (наприклад, договори про надання послуг охорони, про спостереження за станом засобів сигналізації, про монтаж системи охоронного призначення).

Перевагами поліції охорони в сфері здійснення охоронної діяльності полягають у наступному:

1) право використовувати вогнепальну зброю та спеціальні засоби;

2) право застосовувати окремі види поліцейських превентивних заходів та заходів державного примусу (наприклад, застосовувати фізичну силу, вогнепальну зброю);

3) співробітники поліції охорони мають додаткові гарантії захисту. Зокрема, на них поширюється дія таких статей Кримінального кодексу України, як:

- «опір представникові влади, працівникові правоохоронного органу, державному виконавцю, приватному виконавцю, члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовцеві, уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб» (ст. 342) [4];

- «погроза або насильство щодо працівника правоохоронного органу» (ст. 345) [4];

- «посягання на життя працівника правоохоронного органу, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця» (ст. 348) [4];

4) співробітники мають високий рівень професійної підготовки, технічного забезпечення, проходять антитерористичні навчання,

Окремо врегульовується питання грошових виплат у випадку втрати працездатності чи загибелі співробітника поліції охорони.

Серед недоліків правового регулювання правового статусу поліції охорони слід відмітити наступне:

1) монопольне становище на ринку охоронних послуг;

2) встановлення на законодавчому рівні переліку об'єктів державної та інших форм власності, охорона нерухомого майна яких здійснюється виключно органами поліції охорони на договірних засадах нівелює принцип свободи договору, який визначений у цивільному та господарському законодавстві;

3) існує необхідність перепрофілювання сфери діяльності поліції охорони з публічно-приватної, на виключно публічну. Зокрема, охорони таких об'єктів, як органи державної влади та органи місцевого самоврядування, об'єкти ядерної та електроенергетики, транспортної і медичної інфраструктури, посольств та консульств іноземних держав на території України тощо.

Як вже зауважувалося, поряд з поліцією охорони діють інші відомчі структурні підрозділи органів публічної влади, які в межах своїх функцій здійснюють охоронну діяльність.

Наприклад, відповідно до Наказ Міністерство палива та енергетики України «Про організацію діяльності відомчої воєнізованої охорони Міністерства палива та енергетики України» визначено правовий статус відомчої воєнізованої охорони «відомча воєнізована охорона - спеціалізоване охоронне підприємство, що здійснює охорону особливо важливих об'єктів електроенергетичного, ядерно-промислового, вугільно-промислового, торфодобувного та нафтогазового комплексів, визначених законодавством, які належать до сфери управління Міненерговугілля України та господарських товариств, щодо яких Міненерговугілля України здійснює управління корпоративними правами держави» [18].

Типове положення про службу морської безпеки порту визначає повноваження, організаційну структуру служби морської безпеки [13].

Ці та інші відомчі структурні підрозділи органів публічної влади, які в межах своїх функцій здійснюють охоронну діяльність у тісній співпраці з правоохоронними органами (наприклад, у випадку надзвичайної ситуації).

1.2. Приватні охоронні структури

Відповідний західний досвід в сфері регулювання охоронної приватної діяльності свідчить про суттєве зростання їх ролі в реалізації правоохоронної функції. Розвиток та становлення приватних охоронних структур в Україні дозволило компенсувати певні недоліки у діяльності державних суб'єктів охоронної діяльності, особливо в сфері охорони приватних фізичних та юридичних осіб (захист прав на життя та здоров'я, права власності тощо). Діяльність недержавних суб'єктів в сфері охоронної діяльності також впливає на формування громадського суспільства та демократичний порядок в державі в цілому.

Розвиваючи приватну сферу охоронних послуг держава частково делегує свої повноваження при здійсненні правоохоронної функції, розвиває громадянську ініціативу в сфері захисту прав та свобод громадян, забезпечує профілактику правопорушень шляхом застосування аутсорсингу. При цьому держава залишає за собою право здійснювати контроль за діяльністю приватних охоронних структур.

Спеціальних вимог до організаційно-правової форми приватних охоронних структур в українському законодавстві не визначено, така форма може бути у вигляді суб'єкта господарювання (юридичної особи) чи фізичної особи – підприємця. Проте, у зв'язку з тим, що приватні охоронні структури є суб'єктами договорів в сфері охоронної діяльності,

то на них розповсюджує свій вплив норми господарського та цивільного законодавства. Приватні охоронні структури мають право діяти на території всієї України.

Відповідно до положень п. 4 Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Ліцензійних умов провадження охоронної діяльності» «Охоронну діяльність можуть провадити на всій території України юридичні особи, а також фізичні особи - підприємці на підставі ліцензії за наявності матеріально-технічної бази, необхідної для провадження такої діяльності, та за умови виконання такими особами організаційних, кадрових і технологічних вимог, передбачених цими Ліцензійними умовами» [1.

Законодавство України передбачає, що приватні охоронні структури можуть надавати послуги з охорони майна фізичних та юридичних осіб, охорони громадян [20] та здійснюють свою діяльність на основі ліцензійного забезпечення надання послуг охорони. Слід зауважити, що ліцензійні умови визначають кваліфікаційні, організаційні та особливі вимоги і стандарти провадження діяльності в сфері охорони.

Правовий статус співробітників приватних охоронних структур не передбачає можливість користування ними вогнепальної зброї, застосування заходів примусу, вони не мають додаткових гарантії своєї трудової діяльності, на відміну від співробітників поліції охорони.

Формами взаємодії приватних охоронних структур с державними суб'єктами охоронної діяльності є:

- 4) спільні заходи в сфері охоронної діяльності;
- 5) надання взаємодопомоги;
- 6) інформаційний обмін;
- 7) вдосконалення охоронної сфери;
- 8) профілактика правопорушень [5, с. 187].

Така взаємодія може мати форми спільних консультацій, нарад тощо, проте відсутність законодавчого врегулювання проведення вказаних заходів унеможлиблює їх ефективну реалізацію. Окремі науковці зауважують, що є недоцільним «змішування публічно-правового та приватно-правового впливу, при перевазі останнього» [2, с.135].

Окремим актуальним питанням правового врегулювання діяльності приватних охоронних структур – є контроль за їх діяльністю збоку держави, який дозволяє в певній мірі дотриматися балансу між державними та недержавними суб'єктами охоронної діяльності.

Аутсорсинг в сфері правоохоронної діяльності крім позитивних наслідків, може мати і негативні. Зокрема, приватні охоронні структури, громадські організації правоохоронного спрямування, під прикриттям ідея Революції Гідності реалізовували/ють антидержавну та антигромадську діяльність, антиконституційні ідеї, здійснюють привласнення поліцейських функцій. Слід зауважити, що такий стан речей притаманний не тільки Україні, наприклад існуюче фактичне співвідношення кількості осіб задіяних у діяльності приватних похоронних структур та кількості поліцейських у більше ніж 40 країн світу не на користь останніх.

Ми погоджуємося з науковцями та практикаками в питанні необхідності створення дієвого та надійного механізму контролю за діяльністю недержавних суб'єктів охоронної діяльності, метою якого повинно стати «недопущення відхилень від встановленого порядку забезпечення державної безпеки й охорони громадського порядку, попередження, виявлення та припинення дій, що завдають шкоди охоронюваним державою інтересам» [1, с. 23].

Цікавим в цьому питанні є дослідження О.М. Музичука «Контроль за діяльністю правоохоронних органів в Україні», в якому автор детально дослідив порядок контролю за діяльністю

правоохоронних органів у формі громадського, відомчого та позавідомчого контролю [6].

Окремо, науковцями досліджується і питання контролю держави за недержавними суб'єктами охоронної діяльності. Наприклад, М.В. Завальний у своєму дослідженні «Контроль держави за здійсненням недержавної правоохоронної діяльності» розглядає питання попереднього та подальшого контролю приватних охоронних структур з боку держави. На думку автора, напрямами контролю виступають такі форми, як реєстрація, ліцензування і контроль за відповідним рівнем професійної підготовки співробітників приватних охоронних структур [1, с. 29].

Контроль держави за діяльністю недержавних суб'єктів охоронної діяльності характеризуються наступним:

1) є необхідним для дотримання прав і свобод, принципу законності та верховенства права у діяльності приватних охоронних структур;

2) це стадія управлінського циклу з відповідним способом реалізації, а саме здійснення контролю;

3) одним із завдань такого механізму виступає усунення недоліків та відхилень управління діяльності недержавних суб'єктів охоронної діяльності;

4) передбачає дотримання об'єктивності, професійної етики, плановості, гласності, регулятивності, систематичності, оперативності, дієвості, методологічної спрямованості, ефективності та результативності [1, с. 23].

Види державного контролю за діяльністю недержавних суб'єктів охоронної діяльності визначаються залежності від моменту здійснення:

- превентивний (попередній), який здійснюється на етапі реєстрації та ліцензування недержавних суб'єктів охоронної діяльності;

- подальший, здійснюється на етапі реалізації своїх функцій недержавними суб'єктами охоронної діяльності.

Отже, напрямами державного контролю за недержавними суб'єктами охоронної діяльності здійснюється є:

- 1) створення, реєстрація та ліцензування;
- 2) статистична звітність;
- 3) фінансові зобов'язання;
- 4) професійна підготовка;
- 5) придбання, зберігання та використання вогнепальної зброї, спеціальних охоронних засобів [1, с. 24].

Державний контроль приватних охоронних структур включає в себе такі складові, як:

- 1) перевірка фактичного дотримання та виконання законів;
- 2) перевірка засобів та форм виконання законодавчих приписів;
- 3) вжиття приватними охоронним структурами відповідних заходів за результатами державної перевірки.

Етапи створення та діяльності недержавних суб'єктів охоронної діяльності та державний контроль на кожному з них:

I етап – створення приватних охоронних структур. Офіційною реакцією на створення юридичної особи чи фізичної особи-підприємця є його відповідна державна реєстрація (фіксація факту створення з метою контролю за діяльністю, яка складається з ряду заходів спрямованих на документальне підтвердження правового статусу суб'єкта реєстрації), яка в свою чергу виступає і засобом державного контролю.

Основним НПА в даній сфері виступає Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» [11]. Ряд доповнень до нього та інші нормативно-правові акти в даній сфері дозволили уніфікувати процедуру реєстрації, досягти таких її характеристик, як: відкритість, прозорість, оперативність, своєчасність, раціональна мінімізація

процедурних дій та кількості документів, оптимізація витрат державних коштів тощо.

Слід зауважити, що реєстрація недержавних суб'єктів охоронної діяльності має певну специфіку, оскільки їх облік у зв'язку з особливостями адміністративно-правового статусу та необхідністю дотримання режиму секретності здійснюється на відомчому рівні.

II етап – ліцензування недержавних суб'єктів охоронної діяльності. Ліцензування – це метод державного контролю та управління, який виражається в процедурі отримання ліцензії і можливості її анулювання. Суб'єкти ліцензійної діяльності – відповідні державні органи здійснюють діяльність в сфері прийняття рішень за заявою про видання ліцензії, анулювання ліцензії, контроль за дотримання умов ліцензії. Положення Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» поширюється на такий недержавний суб'єкт охоронної діяльності, як приватна охорона. Зокрема, ст. 2 даного закону «закон регулює суспільні відносини у сфері ліцензування видів господарської діяльності, визначає виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, встановлює уніфікований порядок їх ліцензування, нагляд і контроль у сфері ліцензування, відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності» [15]. В окремих країнах ліцензування здійснюється не тільки охоронної діяльності, але й такими її піднапрямами, як детективна діяльність, пенітенціарна функція тощо [1, с. 25].

III етап – контроль професійно підготовки співробітників приватних охоронних структур. Відповідно до Закону України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» громадяни можуть приймати участь у діяльності громадських організацій з охорони громадянського порядку та державного кордону за

умови їх правової та спеціальної підготовки в структурних підрозділах Національної поліції, Державної прикордонної служби [22].

Правове регулювання здійснення державного контролю за недержавними суб'єктами охоронної діяльності має ряд недоліків. Зокрема:

1) система нормативно-правових актів в даній сфері містить лише загальні положення здійснення державного контролю та має невідповідний рівень систематизації (частина положень міститься у відомчих нормативно-правових актах);

2) існує розгалужена система органів державної виконавчої влади та органів місцевого самоврядування на які покладається контрольна функція та обов'язок нагляду за діяльністю приватних охоронних структур (наприклад, МВС, органи фінансового контролю, Мінюст, Національна поліція), що призводить до дублювання певних повноважень та неузгодженості дій даних органів в сфері діяльності недержавних охоронних суб'єктів;

3) окремі правові неточності має процедура ліцензування на етапах відмови у видання ліцензії та її анулювання. Зокрема, ліцензія на надання охоронних послуг не видається особам по відношенню до яких не знята або не погашена судимість, проте, відсутня статистика щодо видачі таких ліцензій особам, засудженим за скоєння насильницьких, корисливих, службових злочинів судимість щодо яких вже знята та погашена. Що в свою чергу впливає на рівень криміногенності діяльності приватних охоронних структур, оскільки така діяльність пов'язана з застосуванням зброї та спеціальних засобів. На противагу, в сфері діяльності державних суб'єктів охоронної діяльності ст. 61 Закону України «Про Національну поліцію» визначає, що не може поліцейським «особа, засуджена за умисне вчинення тяжкого та особливо тяжкого злочину, у тому числі судимість якої погашена чи знята у визначеному законом порядку» [17].

Як зауважує М.В. Завальний «діяльність приватних охоронних структур, відноситься до правоохоронної, тому формальна логіка вимагає, щоб особи, що займаються охороною, тобто ті особи, яким законом надано в певних випадках висувати обов'язкові вимоги до громадян, застосовувати фізичну силу та спеціальні засоби – були кришталево чистими перед законом» [1, с. 26].

На думку С.С. Юрко «до категорії суб'єктів недержавної правоохоронної діяльності не належать суб'єкти недержавної чисто правозахисної діяльності, а також недержавні суб'єкти, що здійснюють правоохоронні функції у порядку делегування, оскільки вони не відповідають істотним критеріям правоохоронної діяльності» (капітани морських і річкових суден, адвокати, приватні нотаріуси, приватні експерти, третейські суди) [24, с. 17].

ВИСНОВКИ

В результаті дослідження ми дійшли наступних висновків:

До категорій та понять забезпечення правових основ функціонування державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності відносяться: «охоронна діяльність»; «види охоронної діяльності: державна та недержавна»; «суб'єкти охоронної діяльності». Охоронна діяльність розглядається, як: сукупність правових норм, які врегульовують охорону певних суспільних відносин; діяльність суб'єктів права в сфері захисту свої прав та законних інтересів (в т.ч. і захисту права на життя, особисту недоторканість, права власності, право на захист і т.д.).

Суб'єктами охоронної діяльності в Україні виступають: державні охоронні суб'єкти (поліція охорони) та недержавні охоронні суб'єкти (приватні охоронні структури (наприклад, ТОВ «БАСТІОНСЕРВІС», ПП «Територія охорони», ТОВ «ФПО», ТОВ «ВЕНБЕСТ»), громадські формування правоохоронної спрямованості. Відокремлену категорію складають суб'єкти, які забезпечують охорону окремих об'єктів в межах реалізації своїх повноважень, проте не відносяться до суб'єктів ринку охоронних послуг: 1) правоохоронні органи (наприклад, органи, які здійснюють охорону державного кордону України, відповідні військові частини, з'єднання та підрозділи ЗСУ); 2) публічні юридичні особи (відомча охорона, відомча воєнізована охорона, спеціальні відомчі підрозділи охорони, спеціалізоване охоронне підприємство, служби морської безпеки).

Серед видів охорони виділяють: здійснення охоронної діяльності за допомогою технічних заходів; охорона шляхом використання обхідних та стаціонарних постів; використання службових собак в охоронній діяльності; комбінований вид охорони.

Критеріями типологізації охоронної можуть бути: розмір об'єкту охорони (малі об'єкти – до 100 м², середні – до 500 м², великі – до 4 тис. м², дуже великі – понад 4 тис м²); у відповідності до району розташування (в промисловій зоні, в окремих будинках, в зоні, що охороняється, поблизу криміногенних зон); за режимом роботи (однозмінні, двозмінні, цілодобові режими роботи); за технічним оснащенням (добре, середньо та слабо технічно оснащені); за специфікою застосування спеціальних засобів охоронцями (з використання спеціальних засобів охорони, без використання спеціальних засобів охорони, комбінований тим охорони).

Систему нормативно-правового забезпечення функціонування державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності в Україні складають нормативно-правові акти різної юридичної дії (закони та підзаконні нормативно-правові акти).

Недоліками правового регулювання діяльності державних та недержавних охоронних структур є: договори про взаємодію державних та недержавних охоронних структур носять декларативний характер; не врегульовано питання одержання офіційної інформації недержавними охоронними структурами; державні суб'єкти охоронної діяльності Міністерства внутрішніх справ України переважають в сфері надання охоронних послуг (наприклад, поліція охорони); поєднання в одному органі ліцензіара та ліцензіата на надання охоронних послуг державними охоронними структурами – Міністерство внутрішніх справ України; серед НПА в сфері забезпечення покращення діяльності суб'єктів охоронної діяльності, які необхідно прийняти можна виділити Закони «Про зброю», «Про приватну детективну діяльність»; перелік видів охоронних послуг можна доповнити наступними: забезпечення безпеки проведення масових заходів, консультації з охоронної діяльності, супровід вантажів тощо.

Напрямами розвитку охоронної діяльності є: ефективне поєднання нових технологій з уже існуючими засобами охоронної діяльності; налагодження співпраці державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності; розширення міжнародної співпраці в сфері здійснення охоронної діяльності; інтеграція недержавних суб'єктів охоронної діяльності до системи правоохоронних органів; законодавче закріплення переліку установ, підприємств та організацій, які підлягають спеціалізованій охороні; можливість застосування спеціалізованих засобів та окремих видів зброї при здійсненні детективної діяльності у сфері охоронної діяльності; детальне врегулювання юридичної відповідальності державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності в межах цивільного, господарського, адміністративного та кримінального законодавства України; пошук нових методів та форм здійснення охоронної діяльності, створення та побудова оновлених організаційних структур і систем управління в даній діяльності з метою забезпечення ефективного правопорядку тощо.

Правового статусу поліції охорони характеризується наступним: поліція охорони – це територіальний орган органів державної влади та суб'єкт господарювання в сфері охоронної діяльності; як виключення в сфері фінансування державних органів (які фінансуються з Державного бюджету України) поліція охорони фінансується за рахунок оплати послуг охорони здійснених на договірній основі; договори укладені поліцією охорони відносяться до підприємницьких договорів (наприклад, договори про надання послуг охорони, про спостереження за станом засобів сигналізації, про монтаж системи охоронного призначення).

Перевагами поліції охорони в сфері здійснення охоронної діяльності полягають у наступному: право використовувати вогнепальну зброю та спеціальні засоби; право застосовувати окремі види поліцейських превентивних заходів та заходів державного примусу

(наприклад, застосовувати фізичну силу, вогнепальну зброю); співробітники поліції охорони мають додаткові гарантії захисту.

Розвиток та становлення приватних охоронних структур в Україні дозволило компенсувати певні недоліки у діяльності державних суб'єктів охоронної діяльності, особливо в сфері охорони приватних фізичних та юридичних осіб (захист прав на життя та здоров'я, права власності тощо). Діяльність недержавних суб'єктів в сфері охоронної діяльності також впливає на формування громадського суспільства та демократичний порядок в державі в цілому.

Законодавство України передбачає, що приватні охоронні структури можуть надавати послуги з охорони майна фізичних та юридичних осіб, охорони громадян та здійснюють свою діяльність на основі ліцензійних послуг з надання послуг охорони. Слід зауважити, що ліцензійні умови визначають кваліфікаційні, організаційні та особливі вимоги і стандарти провадження діяльності в сфері охорони.

Напрямами державного контролю за недержавними суб'єктами охоронної діяльності здійснюється є: створення, реєстрація та ліцензування; статистична звітність; фінансові зобов'язання; професійна підготовка; придбання, зберігання та використання вогнепальної зброї, спеціальних засобів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Завальний М.В. Контроль держави за здійсненням недержавної правоохоронної діяльності. *Форум права*: електрон. наук. фахове вид. 2018. № 3. С. 22–29.
2. Завальний М.В. Правовий статус державних та недержавних суб'єктів охоронної діяльності в Україні. *Форум права*. 2016. № 4. С. 133-139.
3. Звіт Антимонопольного комітету України «Про результати дослідження впливу постанови Кабінету Міністрів України від 11.11.2015 № 937 «Питання забезпечення охорони об'єктів державної та інших форм власності» на економічну конкуренцію на ринку охоронних послуг» (протокол АКУ від 23.05.16 р. №35). URL: <http://www.amc.gov.ua/amku/doccatalog/document?id=125326&schema=main> (дата звернення: 22.12.20)
4. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення: 18.01.21)
5. Міщук І.В. Адміністративно-правові засади охоронної діяльності. *Юридичний науковий електронний журнал*. 4/2020. С. 185-187.
6. Музичук ОМ. Контроль за діяльністю правоохоронних органів в Україні: монографія. Х.: Харківський національний університет внутрішніх справ. 2010. 654 с.
7. Питання забезпечення охорони об'єктів державної та інших форм власності: Постанова Кабінету України від 11.11.2015 № 937 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/937-2015-%D0%BF#Text> (дата звернення: 15.12.20)

8. Поліція охорони: офіційна веб сторінка URL: <http://www.guard.np.gov.ua/gromadyanam/korisna-informacziya/zapitannya-ta-poradi.html> (дата звернення: 12.02.21)

9. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 р. № 755-IV URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15#Text> (дата звернення: 27.02.21)

10. Про затвердження Критеріїв, відповідно до яких об'єкти включаються до переліку окремих особливо важливих об'єктів права державної власності, охорона яких здійснюється виключно державними підприємствами та організаціями на підставі договорів про надання охоронних послуг: Наказ Міністерства внутрішніх справ від 01.09.2015 № 1053 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1124-15#Text> (дата звернення: 18.12.20)

11. Про затвердження Ліцензійних умов провадження охоронної діяльності: Постанова Кабінету Міністрів України від 18.11.2015 р. № 960 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/960-2015-%D0%BF#Text> (дата звернення: 21.01.21)

12. Про затвердження Положення про Національну поліцію: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 р. № 877 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-2015-%D0%BF#Text> (дата звернення: 13.01.21)

13. Про затвердження Типового положення про службу морської безпеки порту: Наказ Міністерства інфраструктури України від 25.08.2011 р. № 339 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1233-11#Text> (дата звернення: 24.01.21)

14. Про зброю: проект Закону України від 22.08.2008 № 3069 депутатів Грицаком В.М., Пудовим Б.М. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/JF2D900A?an=3> (дата звернення: 11.12.20)

15. Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 02.03.2015 № 222-VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/222-19#Text> (дата звернення: 18.12.20)
16. Про Національну гвардію України: Закон України від 13.03.2014 р. № 876-VII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/876-18#Text> (дата звернення: 11.02.21)
17. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 17.12.20)
18. Про організацію діяльності відомчої воєнізованої охорони Міністерства палива та енергетики України: Наказ Міністерство палива та енергетики України від 08.10.2007 р. № 480 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1262-07#Text> (дата звернення: 24.01.21)
19. Про організацію службової діяльності поліції охорони з питань забезпечення фізичної охорони об'єктів: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 07.07.2017 р. № 577 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0989-17#Text> (дата звернення: 16.01.21)
20. Про охоронну діяльність: Закон України від 22.03.2012 № 4616-VI URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4616-17#Text> (дата звернення: 17.12.20)
21. Про приватну детективну діяльність: Проект Закону України від 04.02.2020 №3010 депутатів Галушко М.Л., Медяника В.А. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=68051 (дата звернення: 11.12.20)
22. Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону: Закон України 22.06.2000 р. № 1835-III URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1835-14#Text> (дата звернення: 27.02.21)

23. Хорт І.В. Організаційне забезпечення функціонування суб'єктів охоронної діяльності в Україні. Наше право № 10, 2013. С.48-54.

24. Юрко С.С. Недержавна охоронна і правоохоронна діяльність і правоохоронна діяльність в Україні. Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових наук»; Національний Університет «Одеська юридична академія». Одеса, 2017. 25 с.

25. Ярошенко Ю.О. Правове регулювання приватної охоронної діяльності як сфери послуг щодо забезпечення безпеки фізичних осіб та охорони права владності. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету: Сер.: Юриспруденція. 2013. №6-3 том 1. С.122-125.

ДОДАТКИ

Додаток А. Перелік об'єктів державної та інших форм власності, охорона нерухомого майна яких здійснюється виключно органами поліції охорони на договірних засадах

Державне підприємство “Маріупольський морський торговельний порт”

Державне підприємство “Артемсіль”

Державне підприємство “Бердянський морський торговельний порт”

Державний концерн “Укроборонпром”

Державне підприємство “Національна енергетична компанія “Укренерго”

ПАТ “Укрнафта”

ПАТ “Державне акціонерне товариство “Чорноморнафтогаз”

Державне підприємство “Підприємство із забезпечення нафтопродуктами”

Національна акціонерна компанія “Нафтогаз України”

Державне підприємство “Енергоринок”

ПАТ “Центренерго”

Державне підприємство “Національна атомна енергогенеруюча компанія “Енергоатом”

ПАТ “Укргазвидобування”

ПАТ “Укртрансгаз”

Дочірня компанія “Газ України” Національної акціонерної компанії “Нафтогаз України”

ПАТ “Укртранснафта”

Державне підприємство водних шляхів “Укрводшлях”

Державне підприємство “Адміністрація морських портів України”

Державне підприємство “Український державний центр радіочастот”

Концерн радіомовлення, радіозв'язку та телебачення

Українське державне підприємство поштового зв'язку “Укрпошта”

Державна телерадіокомпанія “Всесвітня служба “Українське телебачення і радіомовлення”

Державне підприємство “Всеукраїнський державний науково-виробничий центр стандартизації, метрології, сертифікації та захисту прав споживачів”

Державне підприємство “Український науково-дослідний і навчальний центр проблем стандартизації, сертифікації та якості”

Державна іпотечна установа

Державне підприємство “Поліграфічний комбінат “Україна” по виготовленню цінних паперів”

Державне спеціалізоване підприємство “Чорнобильська АЕС”
ПАТ “Укргідроенерго”
Державне підприємство обслуговування повітряного руху України
Державне підприємство “Міжнародний аеропорт “Бориспіль”
Державне підприємство Український державний центр залізничних
рефрижераторних перевезень “Укррефтранс”
Державне підприємство спиртової та лікєро-горілкової
промисловості “Укрспирт”
Державне промислове підприємство “Кривбаспромводопостачання”
Державне підприємство “Миколаївський морський торговельний
порт”
Державне підприємство “Спеціалізований морський порт
“Октябрьск”
Державне підприємство “Дельта-Лоцман”
Державне підприємство “Морський торговельний порт Усть-
Дунайськ”
Державне підприємство “Одеський морський торговельний порт”
Державне підприємство “Іллічівський морський торговельний порт”
Державне підприємство “Білгород-Дністровський морський
торговельний порт”
Державне підприємство “Ренійський морський торговельний порт”
Державне підприємство “Ізмаїльський морський торговельний
порт”
Державне підприємство “Морський торговельний порт “Южний”
ПАТ “Одеський припортовий завод”
Українське державне підприємство “Укрхімтрансміак”
ПАТ “Державний експортно-імпортовий банк України”
ПАТ “Державний ощадний банк України”
ПАТ акціонерний банк “Укргазбанк”
Херсонська філія Державного підприємства “Адміністрація
морських портів України” (Адміністрація Херсонського морського
порту)
Скадовська філія державного підприємства “Адміністрація
морських портів України” (Адміністрація Скадовського морського
порту)
Управління Північно-Кримського каналу
Управління головного Каховського магістрального каналу
Державне підприємство “Одеський нафтопереробний завод”
АТ “НСТУ”

Додаток Б.**Перелік органів поліції охорони, що утворюються як територіальні органи Національної поліції**

Департамент поліції охорони як міжрегіональний територіальний орган Національної поліції;

Відділ поліції охорони об'єктів стратегічного значення;

Управління поліції охорони в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі;

Управління поліції охорони у Вінницькій області;

Управління поліції охорони у Волинській області;

Управління поліції охорони в Дніпропетровській області;

Криворізький міський відділ Управління поліції охорони в Дніпропетровській області;

Управління поліції охорони в Донецькій області;

Маріупольський міжрайонний відділ Управління поліції охорони в Донецькій області;

Управління поліції охорони в Житомирській області;

Управління поліції охорони в Закарпатській області;

Управління поліції охорони в Запорізькій області;

Управління поліції охорони в Івано-Франківській області;

Управління поліції охорони в м. Києві;

Управління поліції охорони з фізичної безпеки в м. Києві;

Управління поліції охорони в Київській області;

Управління поліції охорони в Кіровоградській області;

Управління поліції охорони в Луганській області;

Управління поліції охорони у Львівській області;

Управління поліції охорони в Миколаївській області;

Управління поліції охорони в Одеській області;

Управління поліції охорони в Полтавській області;

Управління поліції охорони в Рівненській області;

Управління поліції охорони в Сумській області;

Управління поліції охорони в Тернопільській області;

Управління поліції охорони в Харківській області;

Управління поліції охорони в Херсонській області;

Управління поліції охорони в Хмельницькій області;

Управління поліції охорони в Черкаській області;

Управління поліції охорони в Чернівецькій області;

Управління поліції охорони в Чернігівській області.